

Te Leuven had de afdeling B.W.P. af te rekenen met twee uit een andere partij overgekomen elementen, hun zienswijze werd door de meerderheid der militanten niet gedeeld. De ene stichte een nieuwe partij, omdat hij zijn zin niet kreeg, de andere deed aan loense persoonlijke aanvallen op zijn vroegere weldoener. De eerste met zijn nieuwe partijtje, geschoold op onderduimse V.N.V.methodes, kreeg geen volgelingen tussen de arbeiders, zodanig dat hij praktis alleen stond maar geholpen van achter de schermen, door de tweede kleinburgerlijke koppigaard die gaarne zichzelf hoorde praten, en naar hij zelf verklaarde, kwaad was op de ene helft van de bevolking en de andere helft op hem, zodat hij met niemand akkoord ging. Beiden zijn terecht gekomen ~~xxx~~ in de vergetelheid. Steeds gaat de strijd verder, het socialisme zet zegevierend haar weg voort... traag maar zeker, zoekend naar hoger leven. De partij had erg te kampen tegen het kwaadstichtend facisme, die de geesten in verwarring bracht. De beste onder de goede militanten stonden kordaat aan de leiding van het arbeidersverweer "De liga" om het socialistisch woord te verspreiden. De meetings en de tegenspraken in de door de tegenstrevers ingerichte vergaderingen en fascistisch getinte bijeenkomsten waar het dikwijls tot kloppartijen ontaarde, sommige onzer militanten dragen daarvan nog de lichaaamlijke letsels, daar wij steeds te doen hadden met verkapte gewapende facisten die op verminking of moord belust waren.

Die heren, waarvan het merendeel tot de behoudsgezinde bezittende klasse behoorde en over auto's beschikten aarzelden niet in razende vaart door onze propagandisten te rijden, wanneer deze op een uithoek in klein getal waren (voorbeelden bij de vleet). Tussen al die bedrijvigheid kreeg ik in 1935 het bericht van de dood van mijn broer Arthur (Strijder op 18 april 1902 voor Algemeen stemrecht) overleden te Parijs. Uit naam van de Arrondissementale Federatie stuurde de sekretaris Klein mij een schrijven van medegevoelen, wat ook verscheen in ons partijblad "De Volkswil". Kwaadaardige ~~xxx~~ tegenstrevers vonden dit bericht niet pijnlijk genoeg en omringde deze met geschreven teksten die de laagheid verrieden van de daders die zich vergripen om langs een doodsbericht de naastbestaande te pijnigen. Hierna volgt de tekst als bewijs.... zonder de laagheden er rond geschreven, verschenen in de "Volkswil".

Leuven 1935

Verleden week is partijgenoot Arthur Vandensteen, broeder van kameraad Jan Vandensteen, van Leuven, te Parijs overleden. A. Vandensteen, was een der eerste socialistten van Leuven. Op 18 april 1902, toen de burgerwacht hier bij ons 6 werklieden vermoordde, werd Vandensteen door een bajonetsteek getroffen in de bil, welk zeer gevaarlijk het lichaamsdeel kwetste. In het gasthuis, waar hij ter verpoging was, werd hij door het gerecht aangehouden en naar de gevangenis overgebracht, beschuldigd van den korpsoverste te hebben aangevallen, die daardoor een schot loste ten teken dat er moest geschoten worden. Dat was een fabel, doch ze diende om Vandensteen twee jaar gevangenisstraf te geven, die later op 10 maand werd gebracht. Vandensteen is gestorven op 64 jarigen ouderdom.